

FILMEN
OM
C.E.F. WEYSE

Jeg har
elsket
og levet

George Schnéevoigt

MED WEYSE-FILMEN „Jeg har elsket og levet“ kan George Schnéevoigt fejre et højst ualmindeligt Jubilæum, idet det er den 25. Talefilm, han har iscenesat. Blandt denne fantasifulde Instruktørs mange fortræffelige Film kan nævnes: „Præsten i Vejlbj“, „Kirke og Orgel“, „Hotel Paradis“ og Liva Weel-Sukcessen „Odds 777“. Fra de senere Aar vil alle buske de interskandinaviske Produktioner „Fredløs“ og Laplandsfilmen „Lajla“, hvor Aino Taube og Peter Höglund vandt europæisk Ry. Den smukke folkelige Musikfilm „Champagnegaloppen“ blev en meget stor Sukces, og George Schnéevoigt fejrer nu sit Jubilæum som Iscenesætter af en Musikfilm af betydeligt større Format, Filmen om den store danske Komponist C. E. F. Weyse, hvis skønne Musik endnu lever, fordi den i saa høj Grad giver Udtryk for dansk Sind.

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

FILMEN OM C. E. F. WEYSE

„Jeg har elsket og levet“

Manuskript: FLEMING LYNGE

efter en Idé af

Professor Erik Abrahamsen

Iscenesættelse:

GEORGE SCHNÉEVOIGT

Personerne

C. E. F. Weyse	Erling Schroeder		
Henriette Frisch, hans Kusine	Ellen Gottschalch		
Etatsraad Tutein	Johannes Meyer		
Lucia, hans Hustru	Mary Alice Therp		
Friederich	} deres Børn	{ Bjarne Forchhammer		
Pauline			{ Tove Bang	
Emilie				{ Inger Stender
Julie				
Herman Kramer, Student	Aksel Schiøtz		
Willem Nolthenius	Angelo Bruun		
Adam Oehlenschläger	Edwin Tiemroth		
Knud Lyhne Rahbek	Børge Munch Petersen		
Kamma Rahbek	Karen Lykkehus		
Syngemester du Puy	Hans Kurt		
Kofoed	} Studenter	{ Carl Viggo Meincke		
Søren Hertz			{ Asmund Rostrup	
Buntzen				{ Torkil Lauritzen
Tørring, Musiker	Victor Montell		
Kristian, hans Søstersøn				
En Kusk	Carl Madsen		

C. E. F. Weyses Musik

tilrettelagt og dirigeret af *Emil Reesen*

Orkester: Medlemmer af det kgl. Kapel

Desuden medvirker Studentersangforeningens Kor

Fotografer: *Vald. Christensen* og *Poul Eibye*

Dekorationer: *L. Mathiesen* og *Chr. Hansen*

Interiørs og Kostumer: *Søren* og *Inger Bjarne*

Tone: *Henning O. Petersen* og *H. Lyng*

Tonesystem: *Petersen & Poulsen*

Produktion og Udlejning:

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

Handlingen

foregaar omkring Aaret 1801 i København og Omegn.

Weyses Kusine, den muntre *Henriette Frisch*, har tilraadet sin Fætter at tage nogle Studenterpensionærer i Huset, saa at han ikke har nødig at give saa mange Musik-Informationer, men kan faa mere Tid til at komponere. Resultatet er dog blevet, at *Weyse* maa tage endnu flere Elever for at føde Pensionærerne, og særlig er det galt med den stemmebegavede Student *Kramer*, hvis velhavende Onkel ikke vil sende flere Penge. *Henriette*, der længe har sværmet for *Kramer*, gaar strengt i Rette med ham, men da han snakker om at flytte som „honet Mand“, vil hverken hun eller *Weyse* høre Tale om det. *Kramer* faar Lov til at bo uden Vederlag, indtil han har taget sin Eksamen.

Julie Tutein, en Datter af den rige Købmand *Etatsraad Tutein*, er meget musikalsk og har en smuk Sangstemme. Hele Familien *Tutein* overværer en musikalsk Assemblé i „Den harmoniske Klub“, hvor Organist *Weyse* fremfører sine nyeste Kompositioner. Familien har en Gæst med, den unge hollandske Købmand *Willem Nolthenius*, der er kommet til København for at knytte Forretningsforbindelser. *Nolthenius* er straks blevet indtaget i *Julie*, og hun er klog nok til at benytte den Magt, hun allerede

har faaet over den forelskede Hollænder, til at knytte ham nærmere til Huset Tutein.

Julie har nylig gennem sin Fader søgt Information hos Weyse, men han har afslaaet det med den Motivering, at hans Tid er optaget. Dette Afslag har krænket Julie, og hun er fast besluttet paa at føre sin Vilje igennem. Henriette er hendes gode Veninde, og ved hendes Hjælp faar hun en Samtale med Weyse. Han lader dog til at være ret afvisende og utilbøje- lig til at indrømme selv Familien Tutein noget Fortrin. Julie giver dog ikke op. Hun vil give ham Lejlighed til at bedømme hendes Evner ved at synge for ham med det samme. Det er en dristig Indskydelse, et Brud paa Formerne, men hendes skønne Sangstemme besejrer alle — ogsaa Weyse, der lover at informere hende. Dermed bliver Julie Tutein hans Elev. Sam- tidig faar han en anden Elev, den lille *Kristian*, en forældreløs Dreng, der bor hos sin Morbroder, den fattige, brystsyge Musiker *Tørring* oppe paa Kvisten.

Det varer ikke længe, før Julie kommer til at betyde alt for Weyse, og under et Besøg paa Tuteins Landsted ved Frederiksdal faar han Vished for, at hun gengælder hans Følelser.

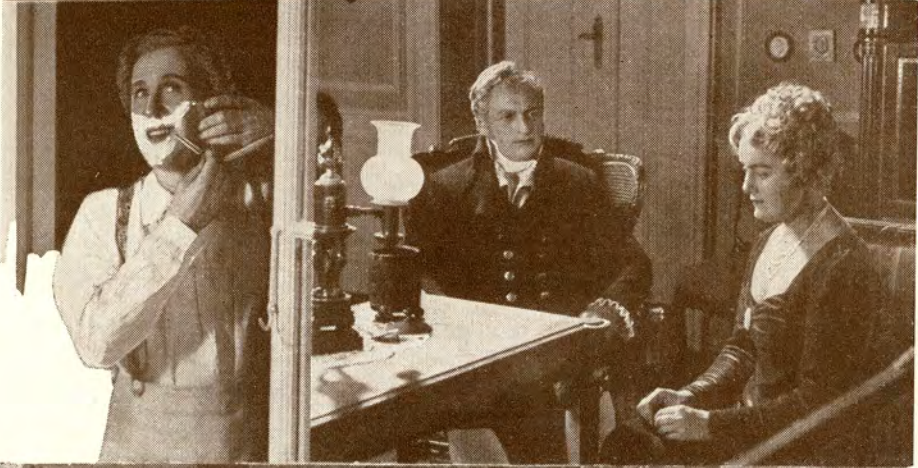
Julie drømmer om at komme til at synge paa Teatret. Weyse har komponeret en Opera „Sovedrikken“, og det er hans Tanke, at hun skal debutere heri. En Aften aflægger hun Syngeprøve i „Bakkehuset“ for Det kongelige Teaters Direktør *Knud Lyhne Rabbek*, hans Hustru *Kamma* og Syngemester *du Puy*. Hendes Stemme vækker deres Begejstring, men da Etatsraaden hører om det, har han en alvorlig Samtale med Datteren og forklarer hende, at hun maa slaa de Griller ud af Hovedet, ligesom han advarer hende mod at knytte sin Skæbne til Weyse: „Vel er du ingen Prinsesse, men *min* Datter ægter ej en Musikus, saa faar hun allenfals klare sig uden mig.“ Og næste Dag faar Weyse et Brev fra Etatsraaden om at ophøre med Informationerne og med at komme i Tuteins Hjem.

Julie bøjer sig om end med tungt Hjerte for Faderens Vilje, og hun kommer til den Erkendelse, at Kærligheden ikke er stærk nok til, at hun kan give Afkald paa Rigdommens Goder. Kort efter bliver hun forlovet med Willem Nolthenius.

For Weyse er det et haardt Slag, at hans Drøm om Lykke er bristet, og han kan ikke komponere mere. Ved Foraarstid genser han Julie i Pastor Hertz' Præstegaard ved Roskilde, hvor Henriette har holdt Bryllup med Kramer, der er faldet igennem til sin Eksamen, men ved Julies Hjælp har faaet en Stilling i Tuteins Handelshus. Den brave Nolthenius kender og forstaar Weyses Hjertesorg. Han taler aabent med Weyse, og de to Mænd slutter Venskab.

Det er Nolthenius' Ønske, at Weyse skal spille ved hans og Julies Bryl- lup i Reformert Kirke, og dette Ønske bliver opfyldt. Da Brudeparret og Følget forlader Kirken, sidder Weyse og fantaserer ved Orglet. Han fik ikke Julie, men maaske vil han finde en større Lykke i Tonernes skønne Verden.

Musiken i Weyse-Filmen

„Jeg har elsket og levet“

1. Introduktion: Fantasi over Weyse-Motiver Orkester
2. Gud ske Tak og Lov (B. S. Ingemann) Aksel Schiøtz
3. Allegro assai af Sonate G-mol Klaver-Solo
4. Hyrden græsser sine Faar
(H. C. Andersen) Edith Oldrup Pedersen og Kor
5. Fantasi over Sangen: En Rose stander Klaver-Solo
6. Til vor lille Gerning ud (B. S. Ingemann) Kristian
7. Kommer hid, I Piger smaa (N. F. S. Grundtvig) Aksel Schiøtz
8. Lysets Engel gaar med Glans (B. S. Ingemann) Drengekor
9. Jeg tænker paa dig (C. L. E. Aarestrup.
Musik: Julie Tutein) Edith Oldrup Pedersen
10. Jeg tænker paa dig (C. L. E. Aarestrup.
Musik: C. E. F. Weyse) Erling Schroeder
11. Rullende hen ad de støvede Veje
(H. Hertz) Ellen Gottschalch, Carl Madsen og Kor
12. Storcken sidder paa Bondens Tag (B. S. Ingemann) Ellen Gottschalch
13. Duftende Enge og kornrige Vange (I. Jetsmark) Kor
14. Hellige Flamme (J. L. Heiberg) Kor
15. Der staar et Slot i Vesterled (B. S. Ingemann) Edith Oldrup Pedersen

16. Natten er saa stille (J. L. Heiberg) Aksel Schiøtz
17. Risler alle Bølger smaa (Adam Oehlenschläger) Mary Alice Therp
18. En Skaal for den Mø (N. V. Dorph) Ellen Gottschalch og Kor
19. Skøn Jomfru luk dit Vindue op (Adam Oehlenschläger) Aksel Schiøtz
20. De klare Bølger rulle (Adam Oehlenschläger) Edith Oldrup Pedersen
21. Dagen gaar med raske Fjed (B. S. Ingemann) Ellen Gottschalch
22. En Elskovserklæring (J. L. Heiberg) Edith Oldrup Pedersen
23. Dybt Skoven bruser (Adam Oehlenschläger) Edith Oldrup Pedersen
24. Det er saa yndigt at følges ad (N. F. S. Grundtvig) Drengekor
25. Fantasi over „Hellige Flamme“ Orgel, Kor og Orkester

Edith Oldrup Pedersen
som Julie Tutein

Erling Schroeder
som C. E. F. Weyse

Aksel Schiøtz
som Herman Kramer

Ellen Gottschalch
som Henriette Frisch

Dybt Skoven bruser

Dybt Skoven bruser og Skyen gaar;
Ved Strandens Blomsterbred Pigen staar.
Højt opskyller Bølgen saa brat, saa brat;
og hun synger ud i den dæmrende Nat,
af trøstesløs Kummer henrevet.

Ak Hjertet er dødt og hvorhen hun ser
er intet, intet at ønske sig meer.
Du Hellige! Kald da Dit Barn til dit Bryst;
mig har jo alt henrykt den jordiske Lyst,
jeg har jo alt elsket og levet.

Hellige Flamme

Hellige Flamme! — styrk i din Glans
alle, der kæmper for Musernes Krans
Kundskab, Din Stemme blomstrende staa
evig mens Tiderne vekslende gaa.

Jeg tænker paa dig

Jeg tænker paa dig,
naar Morgensolen straalers paa Havet bly.
Jeg tænker paa dig
naar Maanen Lyset sender fra blege Sky.

Hyrden græsser sine Faar

Hyrden græsser sine Faar,
Gjærdet er hans Trone,
Solen Purpur om ham slaarer,
Maanen er hans Krone.
Hvad mon vel han tænker paa?
længe taus han stod og saae frem i Aftenstunden.
Hjertet ved
Kærlighed
er det fagreste Træ i Lunden